

Arrest

nr. 87 418 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE loco advocaat K. JONCKERS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, van Igbo afkomst, geboren in Okija, Anambra state. Op 10 februari 1998 vroeg u een **eerste maal asiel** aan in België. Op 12 februari 1998 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U werd gehoord op 27 februari 1998 op het Commissariaat-generaal. De Commissaris-generaal nam op 4 maart 1998 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde terug naar uw geboortedorp in Nigeria. In 2005 vroeg u asiel aan in Duitsland, naar aanleiding van een conflict met uw dorpsgenoten en familieleden over uw bekering naar het Christendom. Hierdoor had u immers problemen met bepaalde traditionele gebruiken en kon u de verering van het Okija schrijn niet verder zetten. Omdat u in Duitsland verteld werd dat uw asielaanvraag opnieuw in België beoordeeld zou worden, keerde u desondanks terug naar Nigeria.*

Op 13 december 2011 vroeg u een **tweede maal asiel** aan in België. Hier verklaarde u dat u zich na uw terugkeer uit Duitsland in Nigeria probeerde te verzoenen met uw vader. U wist hem en de dorpsgenoten zo ver te krijgen de mensenoffers die om de tien jaar plaatsvonden achterwege te laten en in de toekomst een koe te offeren. Ook nam u progressieve standpunten in wat betreft het concept 'outcast' en de praktijk van vrouwenbesnijdenis. U was tegen deze principes, anderen waren er voor. Na enig conflict bleek u de meeste aanhangers op uw hand te hebben en werd u 'chief priest' van het Okija schrijn, hoewel sommige mensen nog steeds gekant waren tegen de ideeën die u er op na hield. Het hoofdpriesterschap was uw belangrijkste bron van inkomsten, maar daarnaast verhandelde u ook kleding, als hobby. De kleding kocht u van handelaars uit Onija.

Tijdens uw verblijf in het asielcentrum in Duitsland leerde u echter ook Sunday kennen, die homoseksueel was, hoewel hij hier niet erg mee te koop liep. Hij wist dat u, sinds u bedrogen werd door uw vriendin, geen vrouw meer wilde en besloten had alleen te blijven. Hij vertelde u veel over zijn manier van leven. Toen Sunday en u teruggekeerd waren naar Nigeria ontmoette u hem opnieuw en stelde hij u uiteindelijk aan John voor, een blanke homoseksuele man die in Port Hartcourt woonde. U zocht hem vaak op tijdens de weekends waarop u kon ontsnappen aan uw verplichtingen als hoofdpriester en jullie praatten veel. John wilde een relatie met u, maar hij wilde u ook niet forceren en gaf u tijd om aan het idee te wennen. Zelf had John wel al relaties gehad met mannen voordien. U verklaart ook dat het uit John zijn uiterlijk meteen duidelijk is dat hij homo is, hij zag er niet uit als een man. In 2007, ongeveer twee jaar nadat u John had leren kennen, begon u een relatie met hem. U hield dit geheim, omwille van de precarie situatie van homoseksuelen in uw land en ook omwille van uw vader, die erg traditioneel is. Hij zou u beslist vermoorden, moest u met uw geaardheid naar buiten komen. Echter, toen hij in 2008 overleed zag u zich bevrijd van uw plichten tegenover hem, en besloot u op zijn begrafenis naar buiten te komen met uw relatie met John. U besprak dit voordien met hem en hij had er niets op tegen, hij verwachtte geen problemen. Zelf dacht u dat er misschien wel problemen zouden zijn, maar u had niet verwacht dat uw oudere broer gans het dorp zou betrekken in bij het conflict. U werd ternauwernood openbaar gestenigd, maar twee clanleden, Aloshe en Aba Soba, konden de dorpelingen overtuigen u enkel te verbannen. Ze herinnerden de jongeren eraan welke praktijken u had uitgeroeid (mensenoffers) en welke standpunten u innam tegenover besnijdenis. U kreeg het verbod zich de komende 21 jaar in Okija te vertonen.

Vervolgens trok u bij John in, jullie woonden samen in zijn huis in Port Hartcourt. Jullie hadden een intieme relatie, die niet verschilde van de gewoonlijke relatie tussen een man en een vrouw. Op een dag, toen jullie terugkwamen van de markt, bleek de politie langs te zijn geweest. Er werd een brief achtergelaten bij Obi Amaka, een buurman, waarin u werd gevraagd zich op het politiebureau aan te bieden. Jullie stuurden echter een vriend die op goede voet stond met de politie, om te horen waar het juist over ging. Aangezien bleek dat u beschuldigd werd van homoseksualiteit, besloot John dat u veiliger zou zijn in het buitenland. Via een vriend van hem, Ogi Kuma werd uw reis geregeld. Op 10/12/2011 vertrok u naar België, om de volgende dag aan te komen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn en in Nigeria een relatie gehad te hebben met John Pieter (zie gehoorverslag CGVS 4/4/2012 p.3 en gehoorverslag CGVS 27/4/2012 p. 2). Bij uw vermeende relatie met John Pieter kunnen echter volgende opmerkingen gemaakt worden.

Gevraagd naar de nationaliteit van uw partner kan u enkel aangeven dat hij blank is, maar u kent zijn land van herkomst niet (zie CGVS 4/4/2012 p. 3 en CGVS 27/4/2012 p. 2). Ook over zijn familie kan u weinig vertellen. U sprak soms over de telefoon met zijn moeder, maar u kent haar naam niet. U weet niet waar ze woonde en u weet ook niet of uw partner broers of zussen had (CGVS 27/4/2012 p. 12). De religie van uw partner is u onbekend, al verklaart u dat hij soms met u naar de kerk ging (CGVS 04/04/2012). U kent zijn leeftijd niet, al stelt u ongeveer even oud te zijn (CGVS 27/4/2012 p. 2). Evenmin weet u hoe lang uw partner al in Nigeria verblijft. Slechts na enig aandringen verklaart u dat hij na zijn studies een technische training gevolgd zou hebben in Nigeria, waarna hij weer naar huis ging. Hij kwam opnieuw naar Nigeria toen hij een job aangeboden kreeg (CGVS 27/4/2012 p. 3).

Volgens uw verklaringen kende u John sinds 2005 (zie CGVS 27/4/2012 p. 13), woonde u met hem samen van midden 2008 tot oktober 2011 en hadden jullie een serieuze relatie, zoals een gewoon heterokoppel (zie CGVS 4/4/2012 p. 4 en CGVS 27/4/2012 p. 2), maar dan zonder dat jullie getrouwd waren (aangezien dit niet mogelijk is in uw land). Als het mogelijk was geweest zouden jullie de rest van jullie leven samen in Port Hartcourt gebleven zijn. (CGVS 27/4/2012 p. 12).

Deze verklaringen over de duur en de ernst van jullie relatie vallen erg moeilijk te rijmen met het feit dat u in gebreke blijft wat betreft basale informatie over uw partner en laten toe ernstige vraagtekens te plaatsen bij het bestaan van deze relatie zoals u ze beschrijft.

Daarnaast kan opgemerkt worden dat u geen contact meer heeft gehad met John sinds u het land verliet (CGVS 04/04/2012 p. 3), dat u geen afspraken maakte met hem over de vraag of hij u al dan niet zou vervoegen in België (CGVS 27/04/2012 p. 6) en dat hij verhuisd is en van nummer veranderde (CGVS 04/04/2012 p. 4 en CGVS 27/04/2012 p. 11), blijkbaar zonder u te laten weten waar naartoe of hoe u hem zou kunnen bereiken. Deze vaststellingen zijn eveneens eigenaardig in het kader van de serieuze relatie die jullie jarenlang gehad zouden hebben. U zegt dat u geen telefoon heeft waarop John u kan contacteren (CGVS 27/04/2012 p. 15), maar dit probleem zou zich niet gesteld hebben moesten jullie besproken hebben wie waar naartoe zou vluchten en hoe jullie elkaar zouden contacteren. Het is tenslotte wel gelukt contact te houden met uw zus. Bovendien zegt u zelf dat John het nummer van uw zus heeft (CGVS 04/04/2012 p. 9).

U stelt verder ook dat men aan het uiterlijk van John direct kan afleiden dat hij homoseksueel is, je ziet zelfs niet aan hem dat hij een man is (CGVS 27/04/2012 p. 14). Dan is het eigenaardig dat John zodra jullie bij hem thuis de brief van de politie kregen, ervoor wou zorgen dat u het land uit zou raken (CGVS 27/4/2012 p. 8), maar zelf wel in Nigeria achterbleef, ook al verhuisde hij naar een andere plek. Voor hem was Nigeria immers ook gevaarlijk, zeker gezien zijn uiterlijk. Aangezien hij blank is, zou het logisch zijn dat jullie bij voorbeeld samen naar zijn land van herkomst zouden gaan, maar hij besluit om enkel u weg te sturen en zelf te verhuizen. Gevraagd of John dan veilig is in Nigeria stelt u dat niemand het weet wanneer je verhuist (CGVS 04/04/2012 p.13). Toch verlaat u het land, terwijl John in Nigeria blijft.

Uw verklaringen over de houding van de Nigeriaanse samenleving tegenover homoseksualiteit zijn strijdig met de verklaringen die u geeft voor uw beslissing om met uw mannelijke partner naar buiten te komen.

U zegt dat homoseksueel zijn niet aanvaard is in Nigeria, dat de gemeenschap een homoseksueel zal stenigen nog voor hij gearresteerd wordt en wanneer hij toch gearresteerd wordt zal hij gedood worden in de cel (CGVS 27/4/2012 p. 16). Toch besluit u om uw vriend mee te nemen naar de begrafenis van uw vader en hem daar, op deze publieke bijeenkomst, voor te stellen als uw partner (CGVS 27/04/2012 p. 9). U verantwoordt dit door te stellen dat u tegenover uw vader niet kon onthullen dat u een vriend had, maar dat u na uw vaders dood vrij zou zijn om eender wie mee te nemen (CGVS 27/04/2012 p. 9). U informeert dan ook uw broers dat John uw vriend is en dat u met vrouwen niets te maken heeft (CGVS 27/04/2012 p. 9). Deze daad is echter moeilijk te plaatsen, gezien de houding rond homoseksualiteit in uw land. Hoewel het begrijpelijk is dat u uw geaardheid vooral voor uw vader verborgen wil houden, is het niet geloofwaardig dat u werkelijk dacht dat het uiten van uw geaardheid geen al te grote problemen meer zou geven eens hij dood was, gezien de context die u zelf schetst.

Over de ontdekking en beleving van uw vermeende homoseksualiteit kunnen de volgende zaken opgemerkt worden:

Wanneer u gevraagd wordt naar uw gevoelens bij de ontdekking van uw homoseksualiteit, in het kader van de homofobie in uw land, stelt u dat u het feit overwoog dat homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt in uw traditie. Dat was ook één van de redenen waarom het u zoveel tijd kostte om ertoe te komen. U stelt verder dat u er nooit mee naar buiten gekomen zou zijn wanneer uw vader nog leefde, zijn dood was één van de redenen waarom u ermee naar buiten kwam (CGVS 27/4/2012 p. 15). Het is opvallend dat u, gevraagd naar de ontdekking van uw geaardheid, zaken aanhaalt die te maken hebben met het uiten van uw seksuele geaardheid, en niet met gevoelens of gebeurtenissen die daaraan vooraf gingen. Het lijkt wel of u geen onderscheid kan maken tussen het ontdekken van homoseksuele gevoelens en het effectief aangaan van een homoseksuele relatie. Dit maakt dat uw vermeende homoseksuele geaardheid erg ondoorleefd overkomt. Verder verklaarde u dat u effectief homo werd doordat uw vriendin u bedroog met een vriend, in uw eigen huis (CGVS 27/04/2012 p. 14). Hierdoor kreeg u een afkeer vrouwen en besloot u liever alleen te willen blijven (CGVS 27/04/2012 p. 15). In dit verband haalt u vervolgens aan dat u zich aangetrokken voelde tot John en dat je niet aan hem zag dat hij een man is. Dat juist dit feit één van de redenen was waarom u hem kon accepteren als homoseksuele partner, het feit dat hij niet op een man leek, is toch enigszins strijdig met de afkeer van vrouwen die u vlak voordien benoemd (CGVS 27/04/2012 p. 14).

Over de manier waarop u John leerde kennen vertelt u dat u aan hem werd voorgesteld door een gemeenschappelijke vriend, Sunday, die ook homo was (CGVS 27/4/2012 p. 13). Steeds legt u het initiatief voor het aangaan van de relatie bij Sunday of bij John, alsof zij u ertoe overtuigd hebben. Sunday vertelde u dat hij veel gelukkiger is sinds hij homo is en u vertelde hem over hoe uw vriendin u bedroog. Sunday begon met u te praten over homozaken, hij introduceerde u daarin. Telkens wanneer u hem tegenkwam zou hij u erover vertellen. (CGVS 27/4/2012 p. 13) Uw beslissing om effectief een homoseksuele relatie te overwegen bekijkt u het als iets heel rationeel: Sunday bleef u

vertellen over zijn leven als homoseksuel, en u zei: laat mij erover nadenken. U vroeg zich af of u zich in dat levenspatroon kon vinden. (CGVS 27/4/2012 p.13). U geeft weliswaar aan dat het een lange tijd duurde vooraleer u ertoe overging (CGVS 27/4/2012 p.13), maar toch beschrijft u de stap naar de relatie letterlijk als een beslissing: u besloot te accepteren homo te zijn met John (CGVS 27/4/2012 p. 14). Geen enkele keer beschrijft u gevoelens van verwarring of conflict, omtrent de beslissing om al of niet een homoseksuele relatie aan te gaan, wat toch eigenaardig is, gezien de heersende opvattingen over homoseksualiteit in uw land.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw relatie met John en aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten gerelateerd aan uw beweerde homoseksualiteit.

Ter staving van uw nationaliteit geeft u een attest van advocaat L.O.J.E. Aniago met in bijlage uw geboortecertificaat (en omslag) af. Uw afkomst of identiteit wordt in deze echter niet ter discussie gesteld. Daarnaast geef u een brief af die u zelf niet gelezen heeft (CGVS 04/04/2012), maar die van uw broer afkomstig zou zijn en uw homoseksuele geaardheid moet ondersteunen. In de brief worden inderdaad uw geaardheid en een arrestatiebevel genoemd, maar de brief op zich vormt geen bewijs hiervoor, daar brieven van familieleden niet als een objectieve bron van informatie kunnen worden beschouwd. Bovendien is het vreemd dat uw broer u in het Engels zou schrijven, terwijl u geen Engels kan lezen en u zelf aangeeft dat u met uw broers niet meer op goede voet staat sinds uw vermeende verklaring dat u homoseksuel zou zijn. (CGVS 04/04/2012 p. 5 en CGVS 27/4/2012 p. 3).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker argumenteert inzake zijn geaardheid en zijn partner. Hij voert aan dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker verwijst naar zijn identiteitsdocumenten en de brief van zijn broer.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Hij wijst op de houding in Nigeria ten aanzien van homoseksualiteit en verwijst naar mensenrechtenrapporten.

In een derde middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De drie aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden

toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is, temeer nu de bestreden beslissing zich niet uitspreekt over een eventuele terugleidingsmaatregel naar het land van herkomst.

De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker zijn relatie met John Pieter niet aannemelijk maakt. Verzoeker verklaarde dat hij van midden 2008 tot oktober 2011 met deze persoon samen was doch hij blijkt onwetend te zijn over diens nationaliteit, zijn werkelijke leeftijd, hoe lang hij al in Nigeria was, de naam en woonplaats van diens moeder hoewel hij met haar telefoneerde en of hij al dan niet broers en zussen had (gehoor 27 april 2011, p. 2-3, p.12). Dit is geheel niet aannemelijk aangezien verzoeker voorhoudt dat hij met John Pieter samenleefde als man en vrouw, geen geheimen hadden en zouden trouwen indien dit toegelaten zou zijn (*ibid.*, p.12). Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift dat John Pieter “*vermoedelijk in de petrochemie*” werkte en dat hij “*Nederlander of Vlaming is*” vermogen omwille van de vaagheid en het post factum karakter van deze beweringen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Nog minder aannemelijk is dat verzoeker door het bedrog van zijn echtgenote homoseksueel geaard werd (*ibid.*, p.14). Voormelde vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn vermeende geaardheid.

De verwijzing naar mensenrechtenrapporten is niet dienstig gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid.

De redengeving inzake de door verzoeker bijgebrachte documenten is terecht en wordt door de Raad bijgetreden.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Ze wordt omwille van de beweringen in het verzoekschrift niet nuttig weerlegd, derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden; gelet op het voorgaande is de materiële motiveringsplicht niet geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan wat hij aanvoert in het kader van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS